

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔσωτ. φ. 25. ΔΡΑΧΜΑΙΑΙ, ἡμᾶς ἢ βίς, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξήμηνιαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος. —

ΤΑ ΧΑΣΑΝΕ

Εὐρισκόμεθα εἰς ἡμέρας πονηράς. Ἐλειψαν ἐκεῖνοι οἱ γνώμονες μετὰ τοὺς ὁποίους οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων συμφωνοῦσιν ἀναμεταξύ των.

Ὅταν βλέπουν φερ' εἰπεῖν τὸ κηπέλλο τοῦ κ. Σταμούλη, νὰ λέγωσιν :

— Αὐτὸ εἶναι κηπέλλο.

Καὶ ὅταν βλέπωσι τὸν λιχνὸν τοῦ υἱοῦ Κουμουνοῦρου ὑφούμενον ἀπειλητικῶς ἐντὸς τῶν θύλων τοῦ Βουλευτηρίου νὰ λέγωσιν :

— Αὐτὸς εἶναι δάκτυλος!

Ὅπως τὰ μικρὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Νηπιαγωγείου κακαρίζουσιν ὅλα ὁμοῦ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς νηπιαγωγῆς καὶ πρὸ τοῦ ζωολογικοῦ πίνακος :

— Αὐτὸ εἶναι ἀρκούδα!

— Αὐτὸ εἶναι καρακάξ.

— Αὐτὸ εἶναι τέσσαρα.

— Αὐτὸ εἶναι δεκατέσσαρα.

Ὡς τώρα τὸ γενικὸν παράπονον τῶν λογάδων Ῥωμηῶν, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντα τὸν ἐκ Κιζικαρείας τῆς Καπαδοκίας καταγόμενον Μενέλαον Νεγροπόντην, ἦτο ὅτι τὰ κόμματα ἐν Ἑλλάδι δὲν τὰ χωρίζουν, ἀρχαί, ἀλλὰ πρόσωπα.

Ἴδου λοιπὸν τώρα ὅτι τὰ χωρίζουν ὄχι πλέον ἀρχαί, ἀλλὰ πράγματα.

Ἀκολουθήσατέ μας, φίλτατε Νεγροπόντη, καὶ θὰ ἴδητε:

Παράδειγμα πρῶτον.

Ἀριθμὸς. Εἶχε τὴν κελωσύνην ὁ ἐγκεφαλὸς σας νὰ νομίζῃ ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἴκοσι (ἀριθ. 20) εἶναι τοιοῦτος καὶ διὰ τοὺς κουμουνοδουρικούς καὶ τοὺς τρικουπικούς.

Ἡπατσθε, κύριε.

Θὰ γνωρίζητε βεβαίως ὅτι ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας ἔχο-

μεν μίαν παληγουναῖκα τῶν Βουρλων, λεγομένην Βουλὴν, ἣτις ἔχει διακοσίους σαράντα ἀνδρας, τοὺς ὁποίους ὀνομάζει ὅλους Βουλευτάδες, ἢ Δουλευτάδες, διότι τὴν δουλεύουν καλά. Οἱ διακόσιοι σαράντα αὐτοὶ ἐκλέγουν κάθε χρόνον καὶ ἓνα ἀρχηγόν, ὅστις τίποτε ἄλλο δὲν τοὺς χρησιμεύει, εἰμὴ μόνον νὰ τοὺς λέγῃ πότε πρέπει νὰ μιλάνε καὶ πότε νὰ μὴ μιλάνε. Κατήντησαν βλέπειν νὰ ἔχουν τὴν ἀνάγκην ἀρχηγῶν γιὰ ἓνα τόσο εὐκολο πρᾶγμα, ἀπὸ τὰς πολλὰς τὰς καταχρήσεις, τὸ πιστὶ, τὴν ἀυπνίαν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὄργια ποὺ κάμνουνε μετ' αὐτὴν τὴν βρωμογυναῖκα, τὴν κυρὰ Βουλὴν.

Προχθὲς ἦταν νὰ ἐκλέξουν αὐτὸν τὸν ἀρχηγό. Ἄλλοι ἤθελον τὸν ἓνα καὶ ἄλλοι ἤθελον τὸν ἄλλον. Μετρήθησαν λοιπὸν καὶ βρέθηκε ὅτι 99 ἤθελαν ἓνανε, 63 ἄλλοι, καὶ 14 δὲν ἤθελαν κανένα, ἢ μάλλον ἤθελον τὸν κακὸν τοὺς τὸν φλάρο.

Τώρα ἐσὺ βέβαια ἀριθμητικῆ ζεύρεις. 63 ἀπὸ 99, μένουν 36. Βγάλε καὶ 14 ἀκόμη μένουν 22. Οἱ 99 λοιπὸν περνοῦν τοὺς 63 κατὰ 36, καὶ μετὰ τοὺς 14 μαζῆ κατὰ 22.

Ἐ! λοιπὸν τί νομίζεις ὅτι λένε οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν ἀφαίρεσιν :

Ἀντιγράφωμεν πρὸς χάριν σου τὰς πράξεις τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τῶν μὲν καὶ τῶν δέ :

Νέα Ἐφημερίς. Ἀφαιρῶ τὸ 63 ἀπὸ τὸ 99, ἔχω ὑπόλοιπον 12. Προσθέτω εἰς τὸ 63 τὸ 14, ἀφαιρῶ καὶ τὰ δύο μαζῆ ἀπὸ τοῦ 99, καὶ ἔχω ὑπόλοιπον : 5 ἢ 6. (Νέα Ἐφημερίς τῆς 26 ἁβρίου 1882).

Αἰῶν. Βουλευταὶ ἦσαν εἰς τὴν Βουλὴν προχθὲς 99 + 63 + 14 ἦτοι 176. Ἐκ τῶν 176 αὐτῶν ἔλαβε ψήφους 99 ὁ Βαλαωρίτης, 63 ὁ Μυρομιχάλης, 14 Λευκαῖ ἄρα (ἀκουε, κύριε Νεγροπόντη αὐτὸ τὸ ἄρα) ὁ κ. Βαλαωρίτης ἐξελέγη καὶ πάλιν πρόεδρος τῆς Βουλῆς δι' 127 ψήφων.

Παράδειγμα δεῦτερον.

Φυσικὰ φαινόμενα. Ἐπκνέρχομαι εἰς τὸν ἐγκέφα-

λόν σου, κύριε Νεγρεπόντη, πρὸς ὃν, ὡς γνωρίζεις ἔχω μεγάλην ἀδυναμίαν. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ὡς τὰ τῆς ἀλλοτρίου σου κυττάρων σου θὰ ἐρροῖται κανὲν ἐξ αὐτῶν ὅτι τὰ δύο μεγάλα κόμματα ἐν Ἑλλάδι ἐρίζοντα περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἔθνικοῦ πλοῦτου εἶναι συμφωνότατα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ διάφορα φυσικὰ φαινόμενα, ἤτοι ὅταν γράφῃ τις ἑκατὸν χιλιάδας φράσας εἰς τὴν *Παλιγγενεσίαν* ὑπὸ τὸν τίτλον *Υἱεὶά, Καλλωπισμὸς, κ.λπ.* ὅτι τὰ οὖρα δὲν ἔχουν τὸ *ἄρωμα* τῶν ῥόδων, τοῦτο σημαίνει δι' ὅλας τὰς ἀποχρώσεις καὶ δι' ὅλα τὰ κόμματα, ὅτι ἡ σπονδυλικὴ δὲν πᾶγει καλά.

Τὴν ἔπαθεθες θμὸς κ' ἐδῶ. Καὶ σοῦ φέρω ἀποδείξεις ἐκ τῶν δύο κυριωτέρων ὀργάνων τῶν δύο φατριῶν περὶ τοῦ ἡλίου τῆς προχθῆς Τρίτης :

Αἰών. Σήμερον ὁ ἥλιος φωτίζει τὰς Ἀθήνας.

Νέα Ἐφημερίς. Ὅταν λέγει ὁ *Αἰὼν*, ὅτι σήμερον ὁ ἥλιος φωτίζει τὰς Ἀθήνας λησμονεῖ ὅτι τὴν ὥραν ἐκείνην εἶναι νύξ.

Ἄλλο παράδειγμα.

Ἄντικείμενα, πράγματα. Γνωρίζεις ἐπίσης, μικρέ μου, ὅτι ἡ χώρα αὐτὴ ἔχει ἕναν ἄνθρωπο, ὅπου τὸν λένε Γιώργη ἢ βασιλέα. Ὅτι ὁ Γιώργης αὐτὸς εἶναι πολὺ καλὸς ἄνθρωπος· γιὰτὶ κανενὸς κακὸς του ποτέ δὲν κάνει, οὔτε μπορεῖ νὰ κάμῃ, κατὰ πῶς τὸ λέει καὶ τὸ Σύνταγμα. Τρῶγει, πίνει, κοιμᾶται, ὅλα αὐτὰ μὲ ἔξοδα τοῦ λαοῦ του, ἀλλὰ ποτέ του δὲν πείραξε ἄνθρωπο, ποτέ του δὲν θὰ ἔδῃς τ' ὄνομά του σ' τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον. Ἀπ' ἐναντίας δίδει χοροὺς, τραπέζια, σερανάδες, βαρκαρόλαις, κάνει ζαφέτια, φωτοχυσίας, ξερανώματα, μανέδες, ὅλα αὐτὰ μὲ τὸ ἀζημιώτόν του, ἀλλὰ δὲν εἶδα ποτέ μου νὰ ἴγγιξῃ ἄνθρωπο, νὰ πῆ κανενὸς ἀχαμνολόγο, νὰ κτυπήσῃ, νὰ σπᾶσῃ, σὰν κάτι λοχία

τοῦ πεζικοῦ. Ἀκόμα κάνει κι' ἄλλο καλὸ. Ὅταν βλέπῃ κανένα ποῦ κάνει εὐτάκτα, τοῦ δίδει ἀπὸ ἕνα εὔσημο, ἀπ' ἐκεῖνα ποῦ πέρανε ἐμεῖς, ὅταν πηγαίναμε σ' τὸ σχολεῖτο, μικρέ μου. Τὰ εὔσημα αὐτὰ τὰ λέγει παράσημα.

Ἐν ἀπ' αὐτὸ, μὰ πολὺ μεγάλο, ἴσα μὲ τὸ κεφάλι τοῦ Χονδροκώστα, ἔδωκε προχθῆς ἄστὸν κύριο Τρικούπη.

Πλὴν ὁ κύριος Τρικούπης στάθηκε ὄρθιος, ἔσυρε τὸ ἀριστερόν του πόδι πρὸς τὰ ὀπίσω, αὐτὸ θὰ πῆ ποῦ ἔκαμε μιὰ βαθειὰ *ῥεβερνῶσα*, εὐχαρίστησε, καὶ δὲν τὸ πῆρε.

Ὁ ἕνας λοιπὸν τῶδωκεν κι' ὁ ἄλλος δὲν τὸ πῆρε. Ἄκου τώρα τί λένε οἱ μὲν, καὶ τί λένε οἱ δέ.

Τρικούπικος. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπένευμε τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος εἶναι τόσῳ ἀκριβῆς, ἀληθῆς, αὐθεντικὸν, ἡγεμονικὸν, ὅσω ὅτι ὁ ἥλιος φωτίζει σήμερον τὰς Ἀθήνας (*Αἰὼν* τῆς 26 Ὀκτωβρίου).

Κουμουνδουρικὸς. Ἐπιμένομεν ἰσχυρίζομενοι ὅτι εἶναι μύθος τοῦ περὶ προσφοράς τοῦ Μεγαλοσταυροῦ εἰς τὸν κ. Τρικούπην. (*Νέα Ἐφημερίς* τῆς 26 Ὀκτωβρίου).

Βλέπεις λοιπὸν ὅτι τὸ ἰδανικόν σου τὸ ὅποῖον διελάσεις ἐπὶ τῆς Γεφύρας τοῦ Γαλατᾶ πηγαίνουσέχομενος ἐπίτηδες πρὸς τοῦτο ἐξεπληρώθη.

Καὶ τώρα ἐὰν οἱ κουμουνδουρικοὶ σὲ ἐκλαμβάνουν ὡς ἄνδρα, διὰ τοὺς τρικούπικους θὰ εἶσαι γυνὴ καὶ λάβε τὰ μέτρα σου.

Θὰ γίνωνται καὶ πολλὰ ἄλλα, περὶ ὧν ἄλλοτε.

Κρῖ-Κρῖ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθ. 364)

Ὁ Σωκράτης ἐπύρεσσε πλέον ἀκούων ταῦτα, θαυμάζων τὴν σοφίαν τῶν ξένων καὶ βλέπων ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἦτο ἀντικείμενον εἰρωνίας, αὐτὸς ὁ διδάσκαλος τῆς εἰρωνίας! δὲν ἐτόλμα δὲ καὶ νὰ ἀναμιχθῆ, διότι ἠσθάνετο τὴν ἀδυναμίαν του εἰς τοιαύτας συζητήσεις.

Ἐκαστος τῶν ξένων ἀνέφερον ἔργα διαφόρων συγγραφέων τῆς πατρίδος του, φιλολόγων, ποιητῶν, φυσιοδιφῶν, ἱατρῶν, χημικῶν, γεωλόγων κτλ. ὤμιλει περὶ τῶν ἀναριθμητῶν σοφῶν ἐταιριῶν, ἐπιστημονικῶν ἐγκαθιδρυμάτων, πειραματικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ ἐρευνητικοῦ καὶ παραγωγικοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς. Περὶ νεωτέρας Ἑλλάδος οὐδεὶς λόγος ἐγένετο· τοῦθ' ὁ

περ ἐνέβαλεν εἰς μεγάλην λυπηρὰν ἀνησυχίαν τὸν Σωκράτη.

Ἀφοῦ διελύθη ὁ ὄμιλος ἐκεῖνος τῶν ξένων, ὁ Σωκράτης ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως καθ' ἣν ὁ Ἕλληνας ἀγνωστος ἔπινε τὸ τελευταῖον ποτήριον γεροῦ, καὶ τὸν ἐπλησίασεν ἐκφράσας ἀμέσως τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐλάμβανε τὴν τιμὴν νὰ αὐτοσυστηθῆ. Εἶμαι, εἶπε γαλλιστί, Ἀμερικανὸς φιλέλληνας, ἢ ἂν θέλετε ἡμιέλληνας, διότι ὁ πάππος μου ἦτο Ἕλληνας πλοίαρχος ἀποκατασταθεὶς ἐν Ἀμερικῇ ὀνομάζομαι Θόμσων· πρὸ πολλοῦ χρόνου εἶχον ὡς ὄνειρον νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν κλασικὴν σας χώραν, τὴν πατρίδα τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Σωκράτους, διὰ νὰ θαυμάσω τὰς περιφάμους ἀρχαιότητας καὶ ἰδῶ ἰδίως ὀφθαλμοῖς τοὺς σοφοὺς σας, τὰς Ἀκαδημίας καὶ τὰ Πανεπιστήμιά σας· γνωρίζω καλῶς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ ἐννοῶ ἀρκετὰ καλὰ τὴν νεοελληνικὴν, χωρὶς καὶ νὰ δύναμαι νὰ τὴν ὀμιλῶ ἐλευθέρως· θὰ σας παρακαλέσω δὲ πολὺ, ἐὰν σὰς εἶνε δυνατόν, νὰ ἐπισκεφθῶμεν ὁμοῦ αὐτὸν τὰ καθιδρύματα τῆς παιδείας. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς εὐχαριστήσω ἐκ τῶν προτέρων· δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ σὰς ἀνησυχίσω ἐὰν ἦμην μόνον Ἀμερικανὸς ἢ ἐὰν ἐπρόκειτο μόνον περὶ ἀπλῆς περιεργείας· τὸ ὀλίγον ἑλληνικὸν αἷμα, τὸ ὅποῖον ἔχω εἰς τὰς φλέβας μου, μὲ ἐπιβάλλει σχεδὸν ὡς καθήκον νὰ γνωρίζω τὴν κατὰστασιν τῆς δευτέρας ταύτης πατρίδος μου.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐκέρδησαν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν